

WSPOMNIENIE

Dr hab. n. med. Paweł Piotrowski (1948-2021)

PRO MEMORIA

Dr hab. n. med. *Paweł Piotrowski* urodził się 8 kwietnia 1948 roku w Poznaniu. Studiował na Oddziale Stomatologii Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Poznaniu. W roku 1972 uzyskał dyplom lekarza dentysty. Po studiach rozpoczął pracę w Klinice Protetyki Stomatologicznej tejże Uczelni. Z Katedrą Protetyki Stomatologicznej związał całe swoje zawodowe życie, pracując kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta i docenta. W roku 1977 uzyskał specjalizację I° ze stomatologii ogólnej, a w 1980 roku specjalizację II° z protetyki stomatologicznej.

Stopień doktora nauk medycznych uzyskał w 1981 roku na podstawie nagrodzonej przez JM Rektora Akademii Medycznej w Poznaniu rozprawy „Badania manowakuometryczne przestrzeni zawartej między całkowitą protezą zębową szczęki i błoną śluzową jej podłoża”.

Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. *Zdzisław Krysiński*.

W roku 2003 uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie rozprawy „Zastosowanie elastomeru silikonowego połączonego ze stopami dentystycznymi do wyrównania podatności podłoża całkowitych protez zębowych szczęki. Badania laboratoryjne i kliniczne”.

Był autorem i współautorem 102 prac naukowych opublikowanych w polskich i zagranicznych czasopismach naukowych. Był współtwórcą „miernika podatności tkanek”, które to urządzenie znalazło zastosowanie przy planowaniu obciążeń mało podatnych tkanek podłoża protetycznego. Prowadził badania naukowe nad metodą trybo-chemicznego łączenia miękkich materiałów protetycznych ze stopami dentystycznymi, które realizował

we współpracy z naukowcami Politechniki Poznańskiej. Pomocne były w tym zakresie doświadczenia zdobyte podczas staży, które odbył w akademickich ośrodkach naukowych w Jenie i w Erfurcie. Wyniki tych badań wykorzystywał w praktyce klinicznej, w rehabilitacji protetycznej pacjentów bezzębnych i chorych po zabiegach operacyjnych twarzoczaszki.

W uznaniu zasług w zakresie działalności naukowej został nagrodzony nagrodą naukową JM Rektora Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Otrzymał również nagrodę naukową Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego (PTS). Po uzyskaniu stopnia dr habilitowanego w 2004 roku objął kierownictwo Kliniki Rehabilitacji Narządu Żucia. Stworzył wówczas kreatywny i zaangażowany w pracę zespół lekarski. Dziś Jego współpracownicy z życzliwością i wdzięcznością wspominają współpracę z Panem Docentem. Był przełożonym sprawiedliwym, życzliwym i pogodnym. Posiadał umiejętność pozytywnego oddziaływania na współpracowników. Kierowany przez Pana Docenta zespół cechowały przyjazne relacje, które przetrwały do dziś.

W roku 2007 w kierowanej przez siebie jednostce zainicjował powstanie Pracowni Zaburzeń Czynnościowych Układu Stomatognatycznego, gdzie leczono pacjentów z zaburzeniami mięśniowo-stawowo-okluzyjnymi. W tym zakresie kontynuował dzieło i dokonania prof. *Stefana Włocha*, który przekazał lekarzom Kliniki własne i bogate doświadczenia kliniczne w zakresie problemu etiopatogenezy zaburzeń czynnościowych narządu żucia, z uwzględnieniem priorytetowej roli układu mięśniowego oraz problemu zgrzyzu urazowego.

Dr hab. *Paweł Piotrowski* był zasłużonym nauczycielem akademickim, prowadził wykłady, zajęcia kliniczne i przedkliniczne z protetyki stomatologicznej i zagadnień okluzji dla studentów polskich oraz na Oddziale Kształcenia w Języku Angielskim naszej Uczelni. Wraz z zespołem opracował i wprowadził do

programu dydaktycznego fakultet z zakresu implantoprotetyki fantomowej dla studentów stomatologii, również w programie studiów anglojęzycznych. Za działalność dydaktyczną otrzymał dwukrotnie Zespołową Nagrodę Dydaktyczną JM Rektora Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.

Z zamiłowaniem kształcił młodych lekarzy stomatologów. Był promotorem ośmiu prac doktorskich z zakresu stomatologii. Chętnie podejmował się obowiązku recenzowania prac doktorskich. Był kierownikiem specjalizacji z zakresu protetyki stomatologicznej dla 19 lekarzy.

Dr hab. *Paweł Piotrowski* posiadał szczególnie duże doświadczenie klinicznie w wykonawstwie protez z obturatorami z tworzyw miękkich, uzupełniającymi brakujące tkanki układu stomatognatycznego. Otaczał troskliwą, specjalistyczną opieką chorych onkologicznych. Przeprowadzał zabiegi związane z rehabilitacją protetyczną pacjentów z wadami wrodzonymi i po zabiegach operacyjnych z powodu nowotworów w obrębie twarzoczaszki. Leczeniem tych chorych zajmował się ponad 30 lat, a wrodzona zdolność empatii pozwalała Mu obejmować troskliwą opieką pacjentów. W tej dziedzinie był uznanym w kraju autorytetem.

Należał do polskich i międzynarodowych towarzystw naukowych – Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego, Polskiego Towarzystwa Dysfunkcji Narządu Żucia, European Prosthodontic Association oraz International Association for Dental Research. W latach 1982-1984 przebywał w Libii, kierując opieką stomatologiczną dla pracowników polskich firm budowlanych, a także udzielając konsultacji w trudnych przypadkach klinicznych w Trauma Center Hospital w Trypolisie.

Dr hab. *Paweł Piotrowski* był członkiem Zarządu Poznańskiego Oddziału PTS, pełniąc w nim funkcję skarbnika. Za wieloletnie zasługi odznaczony został Srebrną i Złotą Odznaką PTS, otrzymał również najwyższe odznaczenie

Bene Meritus oraz Godność Honorowego Stomatologa PTS. W latach 1994-1997 był członkiem Okręgowego Sądu Lekarskiego w Wielkopolskiej Izby Lekarskiej. W zakresie protetyki stomatologicznej pełnił funkcję konsultanta wojewódzkiego (2007-2009).

W latach 2004-2007 był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowych Konferencji Saldent, a następnie Poznańskiego Forum Stomatologii Praktycznej. Wielokrotnie udzielał się w komitetach organizacyjnych ogólnopolskich konferencji naukowo-szkoleniowych, organizowanych przez PTS.

Wśród wielu zalet osobistych Pan Docent *Paweł Piotrowski* posiadał znakomite poczucie humoru i wrodzony optymizm. Z nadzwyczajną lekkością zabawiał towarzystwo, co cenili również Jego pacjenci. Jak mało kto potrafił opowiadać anegdoty i dowcipy. Całkowicie oddany pacjentom w swej pracy lekarza stomatologa, nie zabiegał o popularność; mawiał przekornie: „popularność mnie męczy”; otoczony pacjentami, z przymrużeniem oka i uśmiechem mawiał: „cena sławy”.

Przez długi czas walczył z ciężką chorobą, ale nawet wówczas nie zaprzestał swej

zawodowej, życiowej misji, nie przerwał aktywności zawodowej.

Był szczególnie pasjonatem łowiectwa, należał do Polskiego Związku Łowieckiego od 1966 roku. Był także miłośnikiem psów, szczególnie ras myśliwskich. Został odznaczony Brązowym Medalem Zasługi Łowieckiej w 1982 roku. Znakomicie jeździł na nartach.

Zapamiętamy Pana Docenta *Pawła Piotrowskiego* jako dobrego człowieka, oddanego pracy zawodowej lekarza i życzliwego kierownika dla swych współpracowników. Liczne więzy Przyjaźni jakie w swym życiu nawiązał przetrwały do ostatnich Jego dni.

Dr hab. *Paweł Piotrowski* spoczął na zażytkowym Cmentarzu Jeżyckim na Ogrodach, w Poznaniu. Zaistniał w życiu każdego z nas, obecnych na Jego życiowej drodze.

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci, a Jego odejście zamyka kolejną kartę historii poznańskiej protetyki stomatologicznej.

Cześć Jego Pamięci.

Barbara Dorocka-Bobkowska